

forstaaelsen formodentlig var kommen frem, at dersom det virkelig havde været det ærede Medlems Dnske at skaffe sand Kundskab tilveie, saa vilde han have undersøgt Sagen nærmere til idag og forklaret, hvorledes det hængte sammen. Men det har det ærede Medlem ikke gjort. Han har atter og atter talt om, at Regjeringen skulde skaffe Dplysninger tilveie. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem siger, at vi ifjor kun havde at gjøre med Dplysninger, som vare fremkomne fra Regjeringen og derefter anførte af Mindretallet. Nei, der var visse Dplysninger, givne af Regjeringen, som factiss vare ganske rigtige, men som bleve benyttede af Mindretallet paa den utilbørligste Maade. Regjeringen havde givet visse Dplysninger angaaende Tilstanden, f. Ex. i Belgien, angaaende Theatret i Brüssel, og derpaa havde det ærede Mindretal i Udvalget opstillet en Række Slutninger, som vare fuldstændig uholdbare, fordi det ikke vidste, hvad dette Theater i Brüssel var for et Theater, og ikke tænkte paa, at det ikke havde nogensomhelst national Betydning og navnlig ikke knyttede sig til den flamske Nationalitet, som er den folkelige Nationalitet i Belgien. Det blev fuldstændig imødegaaet ifjor, ligesom ogsaa det, der af Mindretallet selv blev anført angaaende England. Jeg erindrer fuldstændig, hvad jeg derom sagde; jeg viste, hvorledes man i Shakespeares Fædreland er kommen til det sørgelige Resultat, at der ikke er en eneste Scene, der paa en værdig Maade kan spille de Stykker, der udgjøre den engelske Litteraturs største Stoltthed, netop fordi Theatret savner den Understøttelse fra Staten, som vi gjøre Fordring paa skal bevares i vort Fædreland. Det ærede Medlem er altsaa paa ethvert Punkt blevet gjendrevet. Det er ham, der har opstillet Paastande, og os Andre, der have gaaet ham imøde, og om det saa er Noget, der kan regnes for en Gæde, at han besuagnet Nar efter Nar vender tilbage til de samme grundløse Paastande, det er Noget, jeg vil henstille til det ærede Things Afgjørelse. Det ærede Medlem meente paany, at det skulde være Regjeringens Pligt at skaffe Dplysninger tilveie om disse Forhold. Jeg troer, at Folkethinget gjør rettest i at holde sine

Fordringer til Regjeringen om Dplysninger indenfor visse passende Grændser. Vi henvende os til vor Regjering for at faae factiske Dplysninger om Forhold i vort eget Land, for at faae Materiale, hentet fra vore egne administrative Samlinger af en eller anden Art; vi henvende os til den for at faae Betydning til Bedømmelse af de Lovforslag, der ere os forelagte, forsaavidt Sligt kan hentes hos os selv. Men at Regjeringen skulde være forpligtet til at skaffe Dplysninger tilveie om Forhold i fremmede Lande, saa ofte en eller anden Yttring eller Paastand derom kom frem fra en Rigsdagsmand og blev modsagt, det vilde føre os ind paa en saadan Dplysningernes Straaplan, at vi snart vilde drukne i et uendeligt Hav. Der kan ikke være nogensomhelst Forpligtelse for Regjeringen til at skaffe saadanne Dplysninger, som Enhver, der vil gjøre sig Umage derfor, kan erhverve ved at tye til almindelige gode Skrifter. Forholdene f. Ex. ved Théâtre français ere af den Bessaffenhed, at Enhver, der vil, kan i Løbet af en halv Dag faae at vide, hvad han ønsker, og saa skal man ikke bebyrde vor Regjering og vore Contoirer, over hvis meget Skriveri man ellers er saa misfornøiet, med at skaffe yderligere Dplysninger af denne Art. — Det ærede Medlem paastod, at den Dagsorden, der nu var stillet, ikke stod i Strid med den Besslutning, vi nylig have fattet under Finantsloven. Da denne Besslutning forelaa, fremhævede jeg selv, at Thinget var stillet frit med Hensyn til den nu foreliggende Sag, hvad enten det vedtog hiin Besslutning eller ikke, det vil sige, at Thinget ikke derved handt sig til at gaae ind paa den Bygning, hvorom Forslag, som jeg haaber, snart vil komme til at foreligge til Drostelse. Men paa den anden Side er det ligesaa klart, at hvis Thinget nu gif ind paa den motiverede Dagsorden, saa vilde det komme i Modsigelse med sig selv, thi det er ikke Meningen med Dagsordenen, at Regjeringen om 5 Nar skal tage Sagen under Overveielse, thi saa var det naturligt, at Dagsordenen selv ventede i 5 Nar; saa havde det ingen Hast, saa var det meget fornuftigere slet ikke at røre ved Noget i de første 5 Nar. Nei, Dagsordenens Hensigt er